

Szegedi leányok társadalmi működése.

— Egy agilis egyesületről. —

(Saját tudósítónktól.) A Szegedi Leányegyesület most adta ki az 1911–1912. évről szóló jelentését. Érdekes, sokat beszélő statisztika ez. Érdekes, mert azokról a társadalmi szereplésekről ad számot, amelyek mindig Szeged társadalmának érdeklődését vívták ki.

Rendkívül agilis és humánus egyesület a leányoké. Évek óta, páratlan buzgalommal, hozzáértéssel munkálkodik, úgy, hogy amit csinál, Szeged társadalmának elismerését eredményezi. És olyan sokoldalú tevékenység jellemzi a vezetőket, különösen, hogy annak kifejezésére minden jelző kevés volna.

Az egyesület vagyona 17,798 korona. Jótékony célra 4500 koronát fordítottak, a kezelés csak 261 koronába került. Sok természetbeni adományt fordítottak jótékony célra.

A leányegyesületnek most 132 tagja van, — mind férjhezadó szép leány — míg a pártoló tagok száma 408.

Az elnökség különben a következő beszámolót is közli a füzetben:

Tisztelt közgyűlés! Mult évi működésünkről beszámolván, jóleső megnyugvással jelenthetjük, hogy egyletünk nemes hivatását szem előtt tartva, sikerült ez évben is annak a feladatnak megfelelni, amelyet teljesíteni egyletünk hivatva van.

Hálásan ki kell emelnünk, hogy egyletünk tagjai és hívei áldozatkészségükkel olyannyira támogatták törekvéseinket, hogy dacára a mult évben fölmerült tetemesen nagyobb kiadásaink mellett is, kielégítően szolgálhatunk egyletünk célját, sőt vagyoni állapotunk az előbbi évvel szemben jóval gyarapodott is.

Ez az örömdetes tény, valamint az a meglepő érdeklődés, amely egyletünk működése iránt társadalmunk összes tényezői részéről állandóan megnyilvánul, arra ösztönöz bennünket, hogy *egyletünk jótékonyágát fokozzuk és fejlesszük.* Így már a mult évben sem

korlátoztuk azoknak a számát, akik a téli időben meleg ételt kértek, nem néztük, ki hová tartozik, *aki kért, annak adtunk.* Jelszavunk volt: aki enni kér, az éhes és aki éhes, annak adni kell.

A *napközi otthon* intézménye, a népiskolai félnapos tanítás következtében, úgy látszik, szükségtelemmé válik, ellenben foglalkozunk egy ujitással, amely oda céloz, hogy a szegény gyermekeknek reggel, vagy délelőtti ózsonnához tejet adjunk és ezt nemcsak a téli időben, hanem, ha a körülmények megengedik, az egész iskolai éven át. Fölöslegesnek tartjuk ezen, a gyermekek egészségét és testi fejlődését olyannyira előmozdító intézménynek áldásos hasznát fejtegetni és hisszük, hogy a tisztelt közgyűlés e tervhez hozzájárul és hogy módunkban lesz azt megvalósítani.

A mult év jelentős eseményei közül kiemeljük azon kegyeletes ünnepélyt, amelyet a hitközség boldogult Löw Lípót főrabbi emlékére, születésének századik évfordulója alkalmából tartott, melynek befejező részét, a népiskolai gyermekek majálisát, egyletünk rendezte. A megdicsőült nagy férfiú a jótékony intézmények fejlődését mindig szíven viselte és csak önmagunkat tiszteltük meg, midőn felejthetetlen emléket egy alapítvánnyal egyletünkben is megerősítettük.

Hálásan említjük meg továbbá e helyen, hogy *Boros Antal* ur (Budapest) neje született *Löw Leontin* urnő nevére népkonyhánk javára 1000, özvegy *Milkó Sámuel* urnő és gyermekei néhai *Milkó Sámuel* emlékére 1500 koronás alapítványt létesítettek.

Gazdálkodásunk módját áttekinthetően és világosan mutatják a mellékelt számadások, amelyeket a számvizsgáló bizottság megvizsgált és rendben talált és az egész ügyvezetésről dícsérőleg nyilatkozott.

Midőn jóakaróink támogatását ismételten megköszönjük és a jövőre is kikérjük, befejezzük e rövid jelentésünket azon óhajjal, hogy egyletünk áldásos hivatását mindenkor hiven teljesíthesse és kérjük a tisztelt közgyűlést, hogy e jelentésünket tudomásul venni és a mult évi vagyonkezelésre nézve a felmentvényt nekünk megadni szíveskedjék.

A Szegedi Leányegylet Elnöksége.

A belga választások. Vasárnap lesznek Belgiumban az általános választások. Vasárnap lesz a döntő küzdelem, amelyben megakariák dönteni a 28 év óta tartó klerikális uralmat. Az ország szavazóinak többsége zárt sorokban vonul föl az ellen a párt ellen, amely hosszú éveken át a leggyűlöletesebb módon igazta le nemcsak az ország lakosságát, utját állta a kulturális fejlődésnek és az iskolákat erőszakos módon a reakció igájába kényszerítette. Ez az uralom hatásának biztosítására behozta a plurális szavazójogot, de ennek ellenére is már kisebbségbe jutott az országban. A vasárnapi döntő ütközet így nemcsak a kormány sorsát, hanem a plurális szavazójog sorsát is el fogja dönteni. *A vasárnapi küzdelem tehát Belgiumban történelmi jelentőségű lesz.* Ha sikerül megdönteni a klerikális uralmat, Belgiumban a fejlődés és a haladás új korszaka kezdődik meg. De a klerikális uralom bukása egyuttal győzelemre juttatja a *kötelező népoktatás* ügyét is, amely annyira nélkülözhetetlen a nép nevelésére. Egyidőben utat törnek a szociális reformoknak és a törvényhozás gondoskodni fog a munkásbiztosításról. A klerikálisok huszonnyolc éves uralmuk alatt a kolostorok száma 2011-el szaporodott, a szerzetesek és apácák száma pedig 53, 282-vel, úgy, hogy ma Belgiumban 4135 kolostorból 85,744 szerzetes és apáca szolgálja a maradiság és a kétségbeesett lemondás ügyét. De ez az óriási hadsereg sem volt képes megállítani a haladást és a klerikális nevelés, a kötelező népoktatás hiánya és a kezdetleges szavazójog ellenére a klerikálisok kisebbségre jutottak az országban. A legutóbbi választásoknál a klerikálisok összesen 1.119,560 szavazatot kaptak, a liberálisokból és a szociálistákból álló ellenzék pedig 1.207,010 szavazatot. Ezenkívül a keresztény-demokraták, akik az ellenzékhez számítanak, mintegy 50,000 szavazatot kaptak. *Tehát a legutóbbi választásoknál már nemcsak az ország népének, hanem a szavazók-*

Az ifju: Akkor...
(*A többi csókba ful.*)

II.

(Két évvel később. A leányból asszony lett, csodaszép, körülrajongott, dúsgazdag fővárosi asszony. Az ifju már doktor, de még nem ügyvéd. Nem is siet valami nagyon az ügyvédséggel, mert közben tetemes vagyont örökölt. Amíg abban tárt, gondolni se lehet az ügyvédi vizsgára.)

A fiatal asszonyka bourdoirja a színhely. Izléses, tarka kis fészek. A szobában félhomály. Szóval nincs olyan sötét, hogy egy uri asszony ne fogadhasa ilyenkor a vendéget, de nem is olyan világos a szoba, hogy egy-két gyors, leheletszerű csókot ne lehessen benne váltani.

Az asszony elegáns utcai toilletében van. Az asztalkán már ott a kalap, amelyet a fejére fog tenni, amikor elmegy. Az ifju éppen most lép be a szalón ajtaján.)

Az ifju: Végre, végre láthatlak, édes. Egy örökkévalóság, hogy nem láttalak.

Az asszony: Ugyan, drága fiam, már megszokhattál volna ezekről a gyerekes túzásokról! Hiszen tegnapelőtt voltál itt.

Az ifju: Igaz, itt voltam. Vártam is két óra hosszat. Csakhogy önagysága sürgős bevásárlásokat tett a városban s nem volt itthon.

Az asszony: Gondolhatod, hogy nagyon sürgős dolgaim voltak, különben nem mentem volna el hazulról. Mult pénteken azon-

ban itthon voltam. Csak nem vagy olyan hátatlan, hogy azt is elfeledted?

Az ifju: Itthon voltál. Köszönöm. Pont tíz percig voltál itthon s akkor elsiettél a szabónédhoz. Még azt se engedted meg, hogy elkísérjelek.

Az asszony: Ugyan legyen már eszed, te rossz, hátatlan gyerek. Hát mire jó az, hogy mindig a szoknyámon lógjál az utcán, társaságban, színházban, estélyeken? Kompromitálni akarsz? Hírbe akarsz hozni? Gyanuba akarsz keverni?

Az ifju: Nem. Csakhogy ennek a tulzott óvatosságnak sincs sok értelme. Ez egyszerűen pokollá teszi az életemet.

Az asszony: Pokollá? Igazán kedves vagy. S azt hiszed, hogy el fogom tűrni, hogy ilyen hangon beszélj velem?

Az ifju: Nagyon szépen kérek, hogy türd el. Legalább a hangomat türd el, hisz egyebet úgy se tűrsz. Nem szabad csak egyszer egy héten jönnöm, mert különben feltűnnék a házban. A házmester észrevenné, a lakók észrevennék. Nem szabad csak egy félórát maradnom, mert a szobalány vagy az inas rosszat gondolna. Az utcán nem szabad találkozunk, mert ezt az ismerősök vennék észre, a színházban, a nyilvános helyeken nem szabad sokáig melletted lennem, mert ez a férjedben és az udvarlóiámban keltene gyanút. Ha egyedül vagyunk, nem engeded, hogy megöleljelek, mert összegyűrődik a ruhád, nem engeded, hogy megcsókoljalak, mert cserepés lesz az ajkad. Egyszer vetemedtem

arra, hogy megharaptam a karodat. Három hétig magad elé se bocsátottál.

Az asszony: Igen, mert az ilyen ostobaságot meg kell büntetni. Mit gondolsz, megharapni a karomat? Egy hétig betegséget kellett szimulálnom s nem mehettem sehova. Az okos ember nem harap. A kutya harap.

Az ifju: De hiszen te is harapsz akárhányszor. Már véresre is haraptál?

Az asszony: Az más. Téged lehet harapni, mert senki se kérheti számon tőled. Te nem hozol nekem áldozatokat, mint én neked. Te nem kockáztatod a boldogságodat, a hirnevedet, a becsületedet, az életedet, mint én. Te csak élvezed az életemet, a szerelmet, az üdvösséget s nem kockáztatasz érte semmit. Legfeljebb azt, hogy mindenki irigyl.

Az ifju: Köszönöm ezt a boldogságot és üdvösséget. Napokig, hetekig, nappal és éjjel sorvadni és elepedni a vágytól, — ez neked semmi. Csak látni szeretnélek, akár messziről is, de nem jöhetek a közeledbe. Még az utcádban sem szabad bolyonganom, mert nem akarlak „kompromitálni“. Tűzés vánkóson alszom éjjelente és vasszőgeken sétálok aszfalt helyett. És amikor kinlódttam egy hosszú hetet, önagysága pompás toilletben fogad, mert mindjárt látogatóba kell mennie. Itt ülhetek ölebe tett kézzel s bámulhatlak, mint egy festett képet.

Az asszony: De édes...

Az ifju: Most ne édesezzél. Nem vagyok édes, keserű vagyok. Az egész valómat keserűség önti el. Mi lett az én nagy, örült,